

שלימות התורה

להאיר לימוד הלך הפנימות שבתורה

יד"ל ע"י רשת כולל "שלימות התורה" בארה"ק

כ"ז טבת
השפ"ג
פרשת
זארא
גיליון פ"ד

זמני כניסת ויציאת שבת - קודש

ר"ת	מוצ"ק	חרי"ג	ירושלים
6:20	5:42	4:27	
6:16	5:43	4:41	בני ברק
6:14	5:41	4:30	חיפה
6:18	5:44	4:44	כאר שבע

הזמנים לפי תוכנית "חזון שמים"

שלימות הפרשה

סוד שיעבוד גלויות

דבר המערכת

גלות מצרים וגלות ישמעאל

בשבועות אלו קוראים אנחנו את פרשת נאולת ישראל קמעה קמעה, החל ממכות מצריים, עד ליציאתם הסופית של בני ישראל ממצריים עד קבלת התורה. וכידוע מהזוהר הקדוש והספרים הקדושים, שכל הגלות והשעבוד הינם חסר הכורא יתברך ממש להכשיר אותנו להיות לו לעם סגולה. ונביא מהזוהר הקדוש בסוף הפרשה (וארא קצ"ח - ר"ה) העוסק מעניין גלות ישמעאל והנאולה האחרונה שתבוא במהרה בימינו:

רבי יוסי רובי היא היו הולכים בדרך. אמר רבי יוסי לרבי חייה, למה אתה שותק, הרי הדרך אינו מתתקן אלא בדברי תורה? נאנח ר' חייה ובכה. פתח ואמר, "ותהי שרה עקרה אין לה ולר". אוי על זה, אוי על אותו זמן, שהולידה הגו את ישמעאל. (כלומר, שמפני שהייתה שרה עקרה הוצרכה להכניס את הגו שפחתה תחתיה, וזוהו גולד ישמעאל).

אמר לו רבי יוסי, למה? והרי אחר שגולד ישמעאל, הולידה שרה והיה לה בן גוע קדוש. ולמה אתה אומר אוי? אמר לו אתה רואה, ואני רואה, וכך שמעתי דבר מפיו של רבי שמעון, ובכיתי, שאמר: ווי על אותו זמן, כי משום ששרה נעכבה, כתוב: "ותאמר שרי אל אכרם הנה נא עצרי ותהי מלדת בא נא אל שפחתי אולי אכנה מנחה וישמע אכרם לקול שרי". ואז, השעה עמדה להגיד לרשת את שרה גבירתה, והיה להגיד בן מאברהם.

ואברהם אמר, "לו ישמעאל יהיה לפניך", ואע"פ שהקב"ה היה מבשר לו על יצחק, התרבה אברהם בישמעאל, עד שהקב"ה השיבו "ולישמעאל שמעתיך הנה פרקתי אתו וכו' ונתתיו לגוי גדול". ואח"כ נימול, ונכנס בבית הקדוש, מטרם שיצא יצחק לעולם.

ובוא ודאה, ארבע מאות שנים עמד הממונה של בני ישמעאל, ובקש לפני הקב"ה, אמר לו, מי שנימול יש לו חלק בשמך? אמר לו הקב"ה כן. אמר לו והרי ישמעאל שנימול, למה אין לו חלק בך כמו יצחק? אמר לו, זה נימול כראוי ובתקונו, וזה אינו כן. ולא עוד אלא שאלו מתרבים כי כראוי לשמונה ימים, ואילו רחוקים ממני עד כמה ימים. אמר לו השר הממונה, ועם כל זה, כיון שנימול לא יהיה לו שכר טוב על זה?

אוי לאותו זמן שגולד ישמעאל בעולם ונימול, מה עשה הקב"ה, כלפי טענת השר של ישמעאל? הרחיק את בני ישמעאל מדברות העליון, ונתן להם חלק למטה בארץ הקדושה, בשביל המילה שבהם. (כלומר, שנתן להם אחיזה רק בחיצוניות הקדושה, שזו ארץ ישראל, והפידים מרוחניות הקדושה).

ועתידים בני ישמעאל לשלוט על ארץ הקדושה זמן הרבה בשעה שהיא ריקה מכל, כמו שהמילה שלהם היא ריקה בלי שלמות. הם יעכבו את בני ישראל לשוב למקומם, עד שישלם הזכות של בני ישמעאל.

ועתידים בני ישמעאל לעורר מלחמות גדולות בעולם, ויתאספו בני אדם עליהם, ויערכו עמהם מלחמה, אחת על הים, ואחת על היבשה, ואחת סמוך לירושלים, וימשלו אלו על אלו, וארץ הקדושה לא תמסר לבני אדם.

באותו זמן, יתעורר עם אחד מסוף העולם על רומי הרשעה, ויערוך עליה מלחמה ג' חדשים, ויתאספו שם עמים, ויפלו בידיהם, עד שיאספו עליה כל בני אדם מכל קצוי העולם. ואז יתעורר הקב"ה עליהם. והו שכתוב, "כי זבח לה' בכבדה ושבח גדול בארץ ארזים". ולאחר כך, מה כתוב, "לאחזו בכנפות הארץ

וינערו רשעים ממנה", ויכלה את בני ישמעאל מן הארץ, וישבר כל הכחות שלמעלה, ולא ישאר כח למעלה על עם העולם, והיינו ישראל, אלא כח ישראל בלבד. והו שכתוב: "ה' צלך על יד ימינך".

(ומכאן את הפסוק "על יד ימינך") משום שהשם הקדוש הוא בימין. והתורה היא בימין, וע"כ הולך תלמי בימין. ולמדנו, שצריכים להגביה את הימין על השמאל. כמו שבאורו, שכתוב, "מימינו אש דת למו". ולעתיד לבא כתוב, "הושיעה ימינך ועניני". ובזמן ההוא כתוב, "כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שכם אחד". וכתוב, "ותהי ה' למלך על כל הארץ כיום ההוא ותהי ה' אהר ושמו אחד". ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

ביאור סוד שיעבוד הגלויות

אמרו זה לכאורה קובל על איושדי תקלה שארעה בזמן אברהם אבינו, שבגללה ניתנה מלכות וכוהן לבני ישמעאל לצעד אותנו. וראוי להעמיק עוד בדברים איך מתנהל כל התהליך הזה שנקרא "שיעבוד מלכויות", ונביא כאן קטע נפלא מפירוש הסולם על הקדמות ספר הזוהר (סעיף קס"ו), נלמד בדרך היומי יום א' בשבוע זה פרשת וארא, ונעתיק את הדברים בשלימותם, והמעין ישתדל להתבונן בדברים כראוי:

הוא כי כל כחם של הגוים לכבוש אותנו בגלות תחת שליטתם, הוא ע"י החכמה והמלכות שלהם, שהם הממונים העליונים שבשמיים קליפה, המשפיעים להם חכמה ושררה, שע"י חכמתם מביאים אותנו לידי הרהורים רעים, לרצות להבינו יתברך מכל הבחינות: אותו ודרכיו ומחשבותיו בלי שום יראה ושום התחשבות כרוממות מלכותו יתברך, שע"י הרהורים רעים אלה, אנו מתרוננים מכל שפע קדושה, והשפע עובר למלכות שלהם, בסוד לא נתמלאה צור אלא מהרבה של ירושלים, שבזה משיגים כח לדרות בנו ולהלקות אותנו, ולהכריחנו לעשות רצונם. שזוהו סוד ד' המלכויות המשעברות אותנו בד' גלויות, המרומזות בד' בחינות חו"כ תו"מ שלהם, המרומזות בצלם של נבוכדנצר, ראשה די דהב טב, חדה ודרעוהי די כסף, מעוה וירכתה די נחש, שקוהי די פרזל, גדולהי מנהון די פרזל, ומנהון די חסף, (דניאל ב'). ובעת שליטת הצלם הזה הם מתלוצצים עלינו, שיש להם פטרון אחר בשמיים.

אמנם כל זה הוא סוד "והאלקים עשה שירא מלפניו" (קהלת ד'). כי השכינה נקראת "ידידת שמים" - זה רומם שאין לנו שום מציאות להדבק בו יתברך לנצחיות וזלת ע"י יראה גדולה מרוממותו יתברך, לקבל עליו עול תורה ומצוות באמונה שלמה וטהורה, מבלי להרהר ח"ו אחר מדותיו יתברך, ככל פנים שבעולם שלא יסתר ממנו, כי אז אנו נדבקים בו יתברך לנצחיות בקשר כל ימות, ואז גם ה' יתן הטוב בכל אשר חשב להנות אותנו במחשבת הבריה, ואנו זוכים לגאולה השלימה ולגמול התיקון. אבל מטרם זה כל השמירה הזאת ומשכר אל צרור נקוב (הני א' ו), כלומר להינים) כי הס"א יש לו תמיד כח לעשוך השפע שאנו מקבלים בכח ההרהורים הרעים שמביא בנו, בסוד לא נתמלאה צור אלא מהרבה של ירושלים.

אמנם גם עונשים אלו אינם לרענונו, אלא להכשיר אותנו ליראתו יתברך, ע"י ריבוי הנסיונות שהגלות מביאה עלינו, עד שאנו זוכים לקבל אמונתו בשלמות ובידאת הרוממות, ואז נאמר, זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלקינו (תהלים צ"ח), כי לעת הקץ יזכור ה' לנו כל חסדיו עם שלמות המשך בעמוד הכא

לכן אמרו לבני ישראל אני ה' והוצאתי אתכם וכו' והצלתו וכו' ונאלתי וכו' והייתי לכם לאלקים וידעתם כי אני ה' אלקיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים. ובספח"ק "מאור ושמ"ש מוצא, שראוי להתבונן באמרו והייתי לכם לאלקים וידעתם כי אני ה' הרי כבר אמר למעלה אמרו לבני ישראל אני ה'? גם הלשון כפול והייתי כו' וידעתם כו' שהי' די באמרו וידעתם כי אני ה'. גם בכרכות פליני ב"המוציא" אי לשעבר משמע, אי להבא משמע, ומסוק דרכנו סבירי דלשעבר משמע, והכי קאמר כדמפקינא לכו עבדינא לכו מילתא כי היכי דידעתון דאנא דאפקית לכו רבתי וידעתם כי אני ה' אלקיכם המוציא וכו' והוא ג"כ בלתי מובן מהו הכוונה במילתא דעביד בהדידותו שזה מילתא דפשיטא שלאחר שיצאו ידעו שהוא יתברך הדיכא?

אך נראה לומר ע"פ מאמרם ו"ל באבות כל המקבל עליו עול מלכות שמים מעבדיו ממנו עול מלכות ועול דרך ארץ, וכל הפורק ממנו עול מ"ש נותנין עליו עול מלכות ועול ד"א. כי האדם צריך שיהי' עליו עול מלכות שמים בכל עת ובכל רגע, הגם שקשה ואת מאור ולא דבר קטן הוא שיבוא האדם לידי מרה זאת שיהי' עליו עול מלכות שמים המיר. אך העצה לזה הוא שידגיל האדם את עצמו מעט מעט ככל פנים עד שירגיל את עצמו שיקבל תמיד עול מלכותו ית' וכשירגיל א"ע כן, אז יתהרגיל תעשה אצלו לטבע ויהיה נקל לו אה"כ לקבל עליו עול מלכות שמים תמיד, וע"ז מעביר ממנו עול מלכות ולא יהיה לו שום יראה ופחד ממשא מלך ושרים.

וע"ז יתבאר הכתובים לכן אמרו לבני ישראל אני ה' פ"י כמאמרם ו"ל במסכת ו"ה אני ה' - זהו מלכות, ו"ל שיתקבל לו עול מלכותו וע"ז יורק מאתכם עול מלכות בשר ודם, ואז והוצאתי אתכם וכו' והוצאתי אתכם מעבודתם שממילא לא יהי' עליכם עול סבל מלכות מצרים ועבודתם, מחמת שקבלתם עליכם עול מלכות שמים, והעצה לרוב לידי מרה זו רמו באמרו והייתי לכם לאלקים וידעתם כי אני ה' שיתרגילו נצמכם מעט מעט עד שיוקבע אצלכם ויהיה הורגל נעשה לטבע וכשתעשו כן אז וידעתם כי אני ה' אלקיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים אני ה' אלקיכם דייקא שקבלת עול מלכותי, היא שעמדת לכם שע"ז נפקר מאתכם עול פריעה ונפכו.

נמצאים אנחנו בעיצומם של ימי השוככים, אשר סגולה לטהר הנפש ידועה בשער כת רבים, וכיצד נוכל גם אנחנו לשבת בבית ה' ולקבל על עצמנו עול מלכות שמים בשלימות? הנה על ידי שנקבל על עצמנו באמת ובתמים ללמוד חוזה-הקדוש יום יום, נוכל לרומם את עצמנו מן חיי העולם הזה החומרי, ולהבינו את פנימיות מעשינו, וכיצד כל מחשבה דיבור ומעשה שלנו פועלים בעולמות העליונים, ואז נוכל לקבל על עצמנו עול מלכות שמים וידעתם בו ית' וביצינו, בראוי, וכפי שרצינו תמיד לעשות נחת רוח במעשינו לבורא ית' ש, ולהסתדר ולהתקשר בקדושה של מעלה.

שבת שלום ומבורך, המערכת

הלימוד היומי

בזוהר הקדוש עם פירוש הסולם לשבע פרשת בא

יום	תאריך	פרשה	עמודים	סעיפים
שבת	כח	וישב	ע-ע	רנא-רסא
ראשון	כט	וישב	ע-פ	רסב-רעה
שני	א	וישב	פ-פ	רעו-רפה
שלישי	ב	מקץ	א-ד	א-ד
רביעי	ג	מקץ	ה-ט	טו-לא
חמישי	ד	מקץ	ט-יג	לב-מד
ששי	ה	מקץ	יג-יז	מה-נו
שבת	ו	מקץ	יז-כ	נח-סט

שיעורים בלימוד היומי בעברית - בשלוחה 2-6

שאלות מהזוהר הקדוש

על פי פרישת השבוע "הק לישראל" עם פירוש הסולם

א. מהי כוונת הכתוב "את ארץ מגוריהם"?

1. מרמו ל"ער אריה יהודה".
2. מקום המציל מגור בעולם.
3. שעי"י ישוב ארץ ישראל ממגרים את העונות.

ב. על מי אומר הזוהר הקדוש, "תיפח רוחם"?

1. על המחללים שבת קודש.
2. על האומרים שהקב"ה אינו עתיד להחיות מתים.
3. על המשיחים בין תפילין של יד, לשל ראש.

ג. מתי זוכה האדם להיות בשלווה ומנוחה?

1. לאחר שנפטר מן העולם.
2. כשהולך האדם בדרכי הקב"ה.
3. הישן לאחר שקרא קריאת שמע.

ד. מהי כוונת הפסוק באמרו "וכל נתיבותיה שלום"?

1. השבילים היוצאים מלמעלה.
2. השבילים היוצאים מלמטה.
3. השבילים והנתיבות שבגן עדן הקדושה.

ה. מה לומדים מן הפסוק "מימינו אש דת למו"?

1. שצריכים להגביה הימין על השמאל.
2. שהדלקת נרות השבת צריכה להיות מימין לשמאל.
3. מרמו לאש המזבח.

ו. למה גורמת השלמת כל ג' סעודות השבת?

1. מסלק המקטרגים.
2. גורם להשפעת חסדים בכל העולמות.
3. גורם להשלמת סעודות האמונה.

התשובות הנכונות מהגיליון הקודם:

א-2 | ב-1 | ג-2 | ד-2 | ה-1 | ו-2

תשובה נכונה במבחן, תושבת לפי מה שכתוב בוה"ק 'הק-לישראל' של השבוע. את התשובות ניתן להשיב מיום ה' בשעת 3:00 - עד יום א' בשעה 3:00 בצהריים.

בקול הזוהר הקדוש: 03-5234979 בשלוחה 7 | 1.

המשך "שלימות הפרשה"

אמונתו כבת אהת. כי אחר שקבלנו כח לקבל אמונתו בשלמות, תבנה ירושלים מחורבנה של צור, כי כל החסדים והשפע שהמלכויות דס"א גולו מאתנו בימי הגלות כנ"ל, ישובו לנו, אחר שלימות אמונתנו, ככל מילואן, אף משהו לא יחסר. ואז, ראו כל אפסי ארץ את ישועות אלקינו. כי יראו כל האומות שגם עד עתה היו רק שומרי חנם על השפע שלנו, בכדי להחזירם לנו בעת הרצויה, ונמצא ששלט אדם באדם, הוא לרע לו, (עת אשר שלט האדם באדם לרע לו - קהלת ח' ט'), כי קושי השעבוד ששלטו בנו בעת ששלט אדם בליעל באדם קדושה, לא היה אלא להרע לאדם בליעל, כי מחמת זה מחרנו לבא לאמונתו יתברך, ולגבות ממנו כל הגול שעשק מאתנו.

ועל העת ההיא אמר הנביא, "מי לא יראך מלך הגוים", כי עתה אור שנתגלה כי מלך הגוים אתה לרדתם ולהלקותם ולעשות בהם כרצוננו, כי מה שנדרמה מקודם לכן שהם רודים בנו, נגלה עתה ההפך, שהם היו רק משמשים ועבדים שלנו. בכדי להביאנו לאמונה שלמה. ומה שנדרמה מקודם שהם מלקים אותנו, נגלה עתה ההפך כי לקו בעצמם, כי על ידי זה מיהרו אותנו לביא לירי השלמות, ומיהרו לעצמם את סופם המר כנ"ל. ובמקום שנדרמה שהם מרדו בו יתברך ועושים חפצם ורצונם לדיכא אותנו למילוי תאותם הרעה ואין דין ואין דין ח"ו, נגלה עתה כי עשו רק רצוננו יתברך. להביאנו אל השלמות. ובוה נתברר כי מלך הגוים אתה מתחילה ועד סוף, שהרי משלת עליהם והכרתה אותם לעשות רצונך תמיד כמלוך מלך על עבדיו. ועתה נגלית לראת רוממותך בכל הגוים, וכו'.

לאחר שהכנו עומק העניין, שכל הכוח של הגוים להצר לישראל נובע ממעשינו, ומאידך, כל הצרות והייסורים מחמתם הם לטובתנו להגיע לאמונה השלימה בהש"ת - נתחיל ישר מהסוף: יהי רצון, שנוכח להאמין בהשם יתברך באמונה תמימה ושלימה, לעשות רצוננו ולעבודו בלבב שלם אמן כן יהי רצון!

שבת שלום!

אמרות קודש על לימוד הזוהר הקדוש

הרה"ק רבי יצחק אייזיק מקאמרטא זיע"א

להלהיב לכבוד ישראל לתורה ולעבודה בחכמה הפנימיות מתוקה מדבש ונפת צוף מאירות עינים ומשיבות נפש חמודה גנוזה מתוך האור לעינים טוב לנפש לזככה ולהאירה במדות טובות ישרות לטעם טעם אור הגנוז עולם הבא בעולם הזה על ידי חכמת הזוהר...

ועקר התגלות החכמה הזאת בדורינו לא היה אלא להאיר על הנפש לזככה בתשוקה ודבקות אהבה ויראה בקדשה טהרה וענוה... כי התגלות האור הצפון הזה בלימינו היה להאיר עלינו ועל נפשנו להסיר מאתנו כל הזהמות והאווזות הרעות לטעם מאור עליון אור צח ממש טעם עולם הבא ולהסיר הקוצים מדות רעות ונאווה והשתדרות על רעהו ויתר מדות רעות אשר הם לשכים בעינינו קנאה ושנאה ואהבת רעות.

(נתיב מצוותיך, הקדמה)

סיפור ליל שבת לא שמעו אלי

הרה"ק רבי ישראל מוויזניץ זצוק"ל (נפטר בנוסחורדיין בשנת תרצ"ו) היה נוהג בכל ערב ללכת עם הגנאי שלו לטייל כחצי שעה. פעם אחת הגיע בדרך טיולו עד בית גביר אחר, מנהל בית הבנק המקומי, שהיה מן הנאורים והמשכילים, ולא היה מחסירי הרבי כלל. משהגיע לשם, דפק על דלת הבית, וכשהמשרת פתח את הדלת, נכנס לפנים, והגבאי אחריו. היה הרבה תמוה בעיני הגנאי, מה זה ועל מה זה נכנס פתאום לכאן, אבל לא הרהר לשאלו דבר, וכשראה שהרבי נכנס, הלך בלי אומר גם הוא אחריו.

כשראה בעל- הבית את הרבי פתאום בא לביתו, חרד לקראתו, וקיבלו בהדרת כבוד, כי היה איש אינטלנטי ומנומס. הגישו לו כסא לשבת, והוא ישב איהו זמן בלי דבר דבר. לא הרחיק בעל- הבית לשאול את הרבי בעצמו "מה לירידי בביתנו?" ופנה בלחישת אל הגנאי ושאלו לפרש הביקור הזה. השיבו הגנאי כי גם הוא בעצמו אינו יודע כלום.

אחרי-כן קם הרבי מכסאו, נפטר מבעל- הבית, והלך לו. והגביר הלך מפני הכבוד ללוות את הרבי, וליווהו עד ביתו. משהגיעו לשם, והגביר התכונן לחזור הביתה, לא התאפק עוד, ופנה אל הרבי בשאלה:

"ימחל לי הרבי על שאלתי, הנה בביתי לא היה מן הנימוס לשאלו משום מה ככרני בביקורו, אבל עכשיו, כאן, אני רוצה לדעת את סיבת הביקור".

השיב לו הרבי "הלכתי לביתו לקיים מצוה וברוך השם שקיימתי את המצוה".

תמה הגביר "איזו מצוה?"

"רבותינו אמרו" השיב לו שוב הרבי "כשם שמצוה לומר דבר הנשמע כך מצוה שלא לומר דבר שאינו נשמע". ובכן, אם אני אשכ לי בביתי, וכבודו בביתו, איזו מצוה תהיה אז כשלא אומר לו את הדבר שלא נשמע? צריכים ללכת לאותו האיש הבלתי שומע לביתו ושם לא לומר לו, או תהיה המצוה כתיקונה, וכך עשית..."

"אבל! אמר לו הגביר "ימחל הרבי להגיד לי את הדבר, אולי אשמע?"

"לא" אמר לו הרבי "מוכחתי כן שלא תשמע".

וככל שהרבי סירב מלהגיד לו את הדבר, כן גברה הסקרנות של הגביר יותר ויותר לדעת את הסוד, והפציר הרבה בהרבי שיגלה לו את הדבר שאינו נשמע, עד שלבסוף נעתר לו הרבי, ואמר לו:

"הנה אלמנה פלוגית, והיא עניה מרודה, חייבת לבית- הבנק של כבודו סכום כסף מסוים, על המשכנתא של ביתה, בימים הקרובים עומד הבית להימכר ע"י הבנק במכירה פומבית, והוא, האלמנה, תוצא החוצה. הפצתי לבקש מכבודו, שימחל את החוב לאותה אלמנה, אבל לא אמרתי לו את בקשתו, משום אותה המצוה שלא לומר".

"אבל" אמר לו הגביר בתמהון "היאך אפשר דבר שכזה הלא החוב אינו חוב פרטי שלי, אלא של הבנק, ואני אינני אלא המנהל של הבנק, אבל לא בעליו ואדוניו, והסכום הוא של כמה מאות רינייש, ואם כן..."

"הלא הוא הדבר" הפסיקו הרבי "אשר דברתי, שלא תאבה ולא תשמע".

והרבי הפסיק את השיחה ונכנס לביתו, והגביר אף הוא הלך לו לביתו. אבל הרברים נכנסו כחץ ללבו של הגביר, ולא נתנו לו מנוח, עד שלבסוף הכניס מכיסו את כל החוב של האלמנה לקופת הבנק, והאלמנה נשארה בכייתה.

(סיפורי חסידים)

03.523.4979

שיעורים בעברית ובאדיש

מענה מרבני הקו - להכנת הלימוד

תזכורת לימוד היומיומי

קול הזוהר הקדוש:

להצטרפת לקבלת הגיליון במייל ניתן לשלוח בקשה ל: 3131760@gmail.com

לשפתות בדפוסת העיליון. לחיובות הנצות. להא' שרות ולתנובות ניתן לפנות למערכת בטלפון: (+972) 054-8517381 או באימייל: 3131760@gmail.com

הגיליון בשבוע זה נתרם לע"נ הגה"ק רבי ישראל כ"ר מסעוד אבוהצירא ה'בבא סאלי' זצוק"ל זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל לכבוד יומא ההילולא קדישא ר' שבט הבעל"ט